

نگاهی به مقام ولایت حضرت امام رضا(ع)/ پاداش زائر ثامن الحجج

امام صادق علیه السلام پاداش زائر ثامن الحجج را شفاعت حتی از گناهان کبیره دانسته اند و این به خوبی مقام زیارت حضرتش را نیز بیان می کند.

امام صادق علیه السلام پاداش زائر ثامن الحجج را شفاعت حتی از گناهان کبیره دانسته اند و این به خوبی مقام زیارت حضرتش را نیز بیان می کند.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه_علی کریمی: به بهانه سالروز شهادت امام علی بن موسی الرضا (به روایتی) و روز مخصوص زیارت ایشان که هردو بنا بر برخی اخبار مستند است بر آن شدیم بازهم قطره ای از دریای مناقب آن سلطان والامقام را به نمایش بگذاریم، گرچه قلم و بیان قاصر و الکن است.

در مباحث عرفانی، عرفای بزرگ اسلام در مورد سیر و سلوک و طّی مراحل قرب تا آخرین منزل، نهایی ترین مقصود و هدف را «لقاء الله» دانسته اند. همان غایتی که در لسان انور قرآن کریم همه چیز را متحرک به سوی خداوند می داند و خدای متعال را نهایت و غایت دانسته آنجا که فرمود: «یسبح لله ما فی السموات و ما فی الارض» پس معلوم می گردد این جایگاه چقدر رفیع و والاست که شاید بتوان عله العلل تمام هستی را آن دانست و در حقیقت این تفسیری از «لیعبدون» قرآن کریم است که آیا این عبادت چندین و چند ساله کار را به کجا مختوم می نماید؟!

پس از این مقدمه اکنون مقام عظمای ولایت حضرت شمس الشمس بیش از پیش روشن می گردد چرا که این ملاقات با خداوند را نبی مکرم اسلام(ص) با بیانی واضح ترسیم نموده اند که شرط ملاقات سعادتمندانه با باری تعالی همانا این است و جز این نیست که باید آن عبد، تار و پود وجودش موج بزند از محبت و معرفت و ولایت امام رضا(ع) و در حقیقت عصاره تمام گیتی که لقاء الله است در گرو گوشه چشمی از پادشاه سریع الرضاست و این حدیث خود تفسیری کامل بر حدیث سلسله الذهب و بیان منزلت امامت سلطان طوس می باشد و آن این که: «من احبّ ان یلقى الله ضاحکا مستبشرا فلیتولّ علی بن موسی الرضا» آنکس که دوست دارد خداوند با او با رویی گشاده و با الفت دیدار کند باید که از محبت و ولایت امام هشتم بهره مند گردد و اینجا معلوم می گردد که چرا رئیس مذهب کاشف اسرار حقائق، امام صادق(ع) پاداش زائر ثامن الحجج را شفاعت حتی از گناهان کبیره دانسته اند و این به خوبی مقام زیارت حضرتش را نیز بیان می دارد.

البته در حین بحث از نکته اعتقادی که شاید به ذهن هر مخاطبی خطور نماید غافل نشویم که شفاعت حتی از گناهان کبیره به معنای این نیست که پس انسان می تواند با زیارت حضرت رضا تا آنجا که می خواهد گناه و معصیت ربّ الارباب را بنماید، چراکه شامل پاداش زیارت آن حضرت که شفاعت است می باشد. عالم ربّانی مرحوم «یاسری» از علمای محترم طهران چنین نقل نموده اند که شاعری به نام «حاجب» که در مساله شفاعت گرفتار اشتباهات عوام شده بود شعری را به این مضمون می سراید: حاجب اگر معامله حشر با علی است *** من ضامنم که هرچه بخواهی گناه کن! شب هنگام امیر مومنان علی(ع) را در خواب می بیند در حالی که عصبانی و خشمگین بوده اند می فرمایند: شعر خوبی نگفتی! عرض می کند: چه بگویم؟ حضرت می فرماید: شعرت را این چنین اصلاح کن: حاجب اگر معامله ی حشر با علی است *** شرم از رخ علی کن و کمتر گناه کن!

پس بعد از بیان این مساله کلامی و شناخت دیگری از ابعاد وجودی علی بن موسی(ع) چه نیکوست چنین درّ نایابی را از دست نداده، دست به دامان شریف محضر انورش شویم. اوپی که اعظم اهل تستن چون «ابن حبان ها» و «ابن خزیمه ها» دست توسل به آستانش دراز نموده اند، همویی که زیارت اش را از زیارت شیب الخضیب بالاتر دانسته اند و قطعا اگر زیارت آن سراج الله الانور توام با شناخت مقام او که در سطور پیش گذشت باشد و ایضا در پی آن شناخت حفظ حرمت آن معرفت که حتما عدم انجام معاصی یکی از آنها و مهمترین آنهاست باشد آنگاه این شکوفه های بهار ولایت به ثمر خواهد نشست وبا توجه به این عرفان به حق امامت است که زین العابدین امام العارفین(ع) فرمودند: «هر آنکه شیعه ای حقیقی باشد پس عطر سب را در مضجع شریف پدرم استشمام می نماید!»